

F 24
1888

თეატრი

საყოველ-კვირად სალიტერატუროდ და სამხატვრო გაზეთი
1888 წელსა № 40 ოქტომბერი 23

გაზეთი ღირს: ერთს წლ. 5 მან.,
ხანევ. წლ. 3 მ., ცალკე № 15 კ.
ხელის მოწერა მიიღება: თბილის-
ში, რედაქციის კანტორაში. ფოთ-
ში ბესარიონ კალანდაძესთან. ად-
რესი გარეშე მცხოვრებთათვის: Тиф-
лись, въ редакцію газеты
"ТЕАТРЪ". გაზეთი ისყიდება:
თბილისში, ჩარკვიანის წიგნის მაღა-
ზიაში და ბ-ნ ხიდვეკელთან—გო-
ლოვინის პროსპექტზე.

საგაზეთოდ დანიშნული წერი-
ლები (კორესპონდენცია) გარკვე-
ვით უნდა იყოს დაწერილი. თუ სა-
ჭიროება მოითხოვს წერილებს რე-
დაქცია შეასწორებს. რედაქცია არა
კისრულობს წერილების უკან გაგ-
ზავნას და მათ შესახებ მიწერ-მო-
წერას.
ყოველ წერილში უნდა იყოს
მონსახეებელი: სახელი გვარი და
საცხოვრებელი ადგილი დაწერისა

ახალი ამბები.

17 ოკტომბერს. ხარკოვიდამ დეპეშით აუწყებენ გაზეთებს.
დღეს დილის თორმეტს საათზე, ხარკოვს მოვიდა საიმპე-
რატორო მატარებელი. ვოგზალზე ელოდებოდნენ წარმომად-
გენელნი ყველა წოდებისანი: სტუდენტებისა, ინსტიტუტებისა
და გიმნაზიების ხორამ აღასრულა საერო საგალობელი. პურ-
მარილის მიღების შემდეგ თავად აზნაურობისაგან, ერობისაგან,
ქალაქისაგან, ვაჭრებისაგან, გლეხობისაგან და მოქალაქეებისაგან,
მათნი იმპერატორებითნი უდიდებულესობანი წაბრძანდნენ სა-
ვადმყოფოებში, სადაც იმყოფებიან დაკრილები 17-ს ოქტომ-
ბერის უბედურის შემთხვევის დროს. ხალხი სიხარულით აღივ-
სო, როცა იმპერატორი უვნებელი იხილა. ხელმწიფე იმპერა-
ტორმა იხილა რა აღტაცებული და სიხარულით აღესილი ხალ-
ხი, ბრძანა: „მე არასოდეს არ დავივიწყებ ამ მოგებებას, მად-
ლობელი ვარ, მადლობელი ვაროა. როცა თერთმეტი საათი

და 34 წუთი შესრულდა, საიმპერატორო მატარებელი წაიღებოდა მოსკოვს. ხალხში გაისმოდა ლოცვა-კურთხევა, «ურას» ძახილი და საგალობელი «აცხონე, უფალო, ერი შენი».

რომი. მეფემ გაუგზავნა რუსეთის იმპერატორს დეპეშა და მიულოცა მშვიდობით გადარჩენა. ხელმწიფე იმპერიტორმა მადლობა შეუთვალა.

ოთხშაბათს, 19 ოკტომბერს, ბანკის თეატრში წარმოდგენის დროს, მიიღეს თუ არა ტელეგრამმა მათ უდიდებულესობის შეიღობიანათ გადარჩენაზე, ანტრაქტში. ორკესტრმა დაუკრა «Боже царя храни!» ხალხი მიეგება დიდის სიხარულით და ტაშის კვრით.

მთავარ მართებლის ბძანებით ბ-ნს გუბერნატორს მიუცია ქალაქის თავისათვის წინადადება, რომ შეატყობინონ მას, თუ რა განჩინება დაადგინა ქალაქის კრებამ ახალი თეატრის შენობის დასრულებაზე, და თუ ქალაქის საბჭოს ეს საქმე არ განურჩევია, მაშინ შეატყობინოს რა მიზეზია, რომ აქამდინ დასრულებული არ არის შენობა. ამაზე ქალაქის თავმა, როგორც ჩვენ შევითქვეთ მოახსენა, რომ, კითხვა, ამ საქმეზე შეტანილი იქნება ქალაქის საბჭოში ამ თვის 21-ს.

ჩვენ მივიღეთ დასაბეჭდათ, აფიშა რომლიდგანაც სჩანს, რომ პარასკევს, 28 ოკტომბერს ვასილიევის ბაღში «ქართული სცენის მოყვარე ქა. რობერტიძის (!) სასარგებლოდ წარმოდგენილი იქნება—«დამნაშავეის ოჯახი», «სგანარელი» ბოლოს «დივერტისმენტი და საერთო ლეკური». ამ წარმოდგენაში მონაწილეობას მიიღებენ: ქქ. თარხანოვისა, რობერტიძისა, გურამოვისა, რჩეულოვისა, ბბ. ინასარიძე, კანდელაკი, «ფუთათელი», მცხეთელი, გელიკურიშვილი, მაისურაძე, ლუარსაბიძე და სხვანი. ვისაც ჰსურს... შეუძლიან მიბძანდეს!!.

აქტიორის ცხოვრებიდან

ბენეფისის წინა დღე.

— მოგილოცავ, ვასილ, მომავალს ბენეფისს! შემოსავალი უსათუოდ კარგი გექნება, ეუბნებოდა ერთ-ამხანაგთაგანი ვასილს. ვასილი იღგა არა მდიდრულად. მორთულ «ნომერში». სწორეთ ამ დროს ქალაქში აკრავდნენ ფერად-ფერად აფიშებს.

— ღმერთმა ჰქნას: მიუგო ვ—მა.

— რაღა ღმერთმა ჰქნას, რომ შემოსავალი კარგი გექნება, ამაში ეჭვი არ არის! არწმუნებდა მეორე. ბიჭო ამ გვარი აფიშები მკვდარმა რომ წაიკითხოს, ისიც კი წამოვა თეატრში, თორემ ცოცხალი რას გაუშვებს!

— აფიშებს დასველება («მაღარიჩი») უნდა, ვასილ, — უთხრა მესამემ.

— ეგ ადვილია, მიუგო ვ—მა. თედო! დაუძახა სასტუმროს მსახურს.

— კიდევ რაღა გინდათ? მწყრალათ შემოსძახა თედომ.

— ერთი ბოთლი ღვინო და რამე შესატანებელი.

— რის ღვინო? ალა ამბობს: სანამ ანგარიშს არ გამისწორებს, არასფერს მივცემო.

— «არ მივცემო?» ხა, ხა, ხა! აქ მო შე რეგვენო! მიუტანე შენს ალას ეს ანგარიში (ვასილი აძლევს თავის საბენეფისო აფიშას). ენახავ, მოგცემს თუ არა! მსახურმა გამოართვა აფიშა, გადაათვლიერა და გავიდა. ისევ ჩქარა დაბრუნდა და შემოიტანა დიდი დოქი სავესე ღვინოთი და მშვენიერის საუზმით.

— მოსარეცხე მოვიდა თქვენთან, უთხრა მსახურმა.

— აქ შემომიყვანე.

— თქვენი ნახვა კი არ უნდა იმას, ფულისთვის მოვიდა.

— სულ ერთია, აქ მომიყვანე!

მსახურმა შემოიყვანა დედა კაცი ცარიელის კალათით.

— შენ რაღა გინდა დედი? ჰკითხა ვ—მა.

— განა არ იცი? — ფულები!

— შენ კითხვა იცი?

— ნუ გენაღვლებათ! ფულების დათვლაში თქვენ არ მოგიხმარებთ!

— რას სულელობ! ხვალ ჩემი ბენეფისია, ე. ი. ხვალის წარმოდგენილამ რაც ფული შემოვა — სულ ჩემია. გაიგე? მაშ ზეგ მოდი, ეხლა კი წაიღე ორი პერანგიც, მაგრამ ხვალისთვის მზათ უნდა იყოს — გესმის?

— რადგან თქვენი ბენეფისია, რა გაეწყობა, ამასაც გაერეცხ.

ხვალ სალამოსთვის უსათუოდ მზათ უნდა იყოს,

— კარგი, კარგი. დასთანხმდა მრეცხველი და გამოვიდა ოთახიდან.

— ეხლა კი წავიდეთ ლონდონის სასტუმროში. იქ მშვენიერი საჭმელია და ნისიათაც მენდობიან.

— ეს სწორეთ კაი მოგონებაა! წამოიძახეს ერთ-ხმად და დაიძრნენ ადგილიდან.

— თქვენ პირ-და-პირ «ლონდონში» წადით. მე და გიორგი ცოტას ხნით ურიას დუქანში შევალთ, რომ ხვალისთვის ახალი შარვალი გამოვართვა მიუგო ე—ა.

მთელმა კრებულმა შეუხვია, იმ ქუჩისკენ, სადაც სასტუმრო «ლონდონია», ე—სილმა და გიორგიმ ურიას დუქანში გასწიეს. ურია კარებთან დახვდა.

— გამარჯობა! შორიდან დაიძახა ე—მა. არ შეიძლება, შარვალი მომცე? ხვალისთვის მინდა!

— რატომ არა, მაგრამ თქვენზე ცოტა გროშებია, თუ გახსოვს.

— შენ ეს ნახე? მხიარულის სახით ჰკითხა და უჩვენა თავის საბენეფისო აფიშა.

— ჰმ, ჰმ! როგორ არა: ესეც არ იყოს თქვენთან რა დამეკარგება. თქვენ, ბატონო, პირველი «შორტის» შარვალი გნებაესთ? ერთი შარვალი მაქვს თავის ჟილეტით თქვენთვის

მომზადებული, მიუგო ფერადი აფიშის დანახვით დაკმაყოფილებულმა ურია.

— კარგი ქილექტიც შეხეიეთ. ნავაჭრი თან წაიღეს და გაემგზავრნენ «ლონდონის» სასტუმროში, სადაც ამხანაგები უცდიდნენ. შუალამის გადასული იყო, როდესაც ღვინისაგან გონება დაკარგული ბენეფიციანტი მოათრის თავის სადგომ ოთახში.

ბენეფისის მეორე დღე.

დიღაბა. ლოგინში წევს გუშინდელი ბენეფიციანტი და წამ-და-უწყუმ აფურთხებს. იმის მახლობლად სკამზე ზის მისი ამხანაგი გიორგი.

— სთქვი და მორჩი, კაცო! რა დაგრჩა ბენეფისიღამ. ეკითხებოდა გიორგი.

— რა უნდა დამრჩენოდა?! მივედი კასირთან და ვუთხარ: მომე, თუ რამე დარჩა?

— როგორ არა—64 კ. გერგოვო. სულ შემოსავალი იყო 26 მან. და 26 კ.; აქედამ 25 მან. დაიხარჯა. დანარჩენის ნახევარი—64 კაპ. გერგო შენაო—მიპასუხა კასირმა. აი რა დამრჩა? ხომ გაიგე?

— ეს კი არაფერი შეილი ბენეფისი გქონია.

— დეე, ჯანი გავარდეს, ეს კიდევ არაფერი, მაგრამ კარებთან მიცდიან ურია, მოსარეცხე, მეჩექმე, მედუქნე; ესთქვი: ღმერთო, დამიფარე მეთქი და...

— მერე როგორ მორჩი?!

— დამიფარა ღმერთმან: ვნახოთ, მოდის ჩვენი «სტაროქი» და მეუბნება: «სცენაზე ვაჭრის ცოლები გიცდიან და გთხოვენ—გვნახეთო.» ამ შემთხვევით ვისარგებლე, მივიღე ჩემი ბენეფისი და ჩემის ამხანაგებით სცენიღამ გამოვიპარე. მერე კი არ მახსოვს სად და როგორ გავატარეთ ღრო, ან აქ ვინ მომიყვანა. ამ დილით გამომეღვიძა, თუ არა, ჩავიყავ ჯიბეში ხელი, ზელტერის წყალი მინდოდა მომეტანინებინა, მაგრამ შენც არ მომიკვდე! 65 კ. აღარა მქონდა. აი, ძმაო, ბენეფისი! ჩემს სიცოცხლეში არ დამავიწყდება.

— ვისი ბრალია, ძმაო? ვინ იცოდა თუ შენი ბენეფისის დღეს №-ს ქორწილი ექნებოდათ? ქორწილი რომ არ ყოფილიყო «სრული შემოსავალი» იქნებოდა. ბედმა არ იმუშავა, ძმაო, ბედმა! ამ დროს სასტუმროს სარბიელიდამ მოისმა ფეხის ხმა და ლაპარაკი.

— ეს კიდევ არაფერი. უბედურება ვგონებ ეხლა ახლოვდება.

— გეუბნებიან, რომ სახლში არ არისო! მოისმა გარედამ ხმა.

— სტყუი! ჩუქრუტანიდამ მოხანს, რომ ლოგინში წევს! «ბატონო, კარი გამიღეთ». შემოსძახა მოსარეცხემ.

— ეშმაკმა წაიღოს შენი სულ-ხორცი.

— ფულისთვის გაახელი!

— დაიკარგე!..

— მაშ არ მომცემთ? ბენეფისმა ხომ მოგცათ?

— დაიკარგე მეთქი!..

— შხამათაც შეგერგება შენ ჩემი მანეთი! შე უსვინილისო შენა... (დელა კაცი წავიდა.)

— თედო! გასძახა ვასილმა მსახურს.

— რა გნებავს?

— შენ ეცადე, ურია არ შემოუშვა! სულ ცემით გააგდე, თუ მოვიდეს.

— ცემას რას მემართლებით, ბატონო? მოისმა გარედამ ურიას ხმა.

ვასილს შერცხვა და გიორგიმ სიცილი ვერ შეიმაგრა.

— მე მოვედი ცოტა ოდენი ფული მივიღო!

— ფული არა მაქვს!

— როგორ არა გაქვს? მაშ ბენეფისი სად წავიდა?

— არა მაქვს, არა! დაიკარგე აქედამ, გესმის?!

— რათ დავიკარგო? თუ ფული არა გაქვს, რაც წამოიღე ის მაინც დამიბრუნეთ და თქვენი სხვა არა მინდა რა.

— დიან, მეტი საფიქრებელი არა ფერი აქვს ვ—ს? რა სულელი მნახა?!

— მაშ არც ნაყიდს მადღევთ და არც ფულს? გრცხვენოდეს, ბატონო, გრცხვენოდეს!

— კარგი, ბევრს ნუ ყბედობ! დამეკარგე მეთქი!..

— მე ვიცი სადაც წავალ! მომრიგებელ-მოსამართლესთან წავალ და გიჩივლებ.

— მიჩივლებ? მე ვიცი შარვალი არ გამხადო! რაც არა მაქვს რას წაილებ? სჯობს კიდევ მოიცადო. ორი კვირის შემდეგ სანახევრო ბენეფისი მექნება და მაშინ მოგცემ, გასძახავ—მა.

— ბატონო, ბატონო! მოისმა მეღუქნის ბოხი ხმა.

— ოჰ, დასწყევლოს ღმერთმა თქვენი სახსენებელი! გიორგი წავიდეთ აქედამ, თორემ მოსვენებას არ მოგცემენ... აჰა, მე მივდივარ და ეხლა ეშმაკებს სთხოვეთ თქვენი ფულები.

ი. სენაეული

სიმაართლის მიყვარული.

კომედია ერთს მოქმედებად.

(თარგმანი)

მოქმედნი პირნი:

შავლე, ნასწავლი ქვრივი.

სვიმონ, სამსახურიდგან გადამდგარი.

ბარბარე, ამისი ცოლი.

არჩილი.

ნინო, გამდელი.

სიკო, პავლეს მოსამსახურე.

გამოსულა I ჰაქლე.

შავლე. (ხელში სამართებელი და ტილო უჭირავს) გუშინ ასალი სამართებელი ვიყიდე, ქერა ინგლისელი მარწმუნებ-

და, რომ სულ სხვანაირად ჰპარსავსო, მართლა და სხვანაირად ჰპარსავს: გუშინდელს აქეთ ვიპარსამ და ჯერ ერთი ბალანიც ვერ მომიჭრია. ამის შემდეგ უნდათ, რომ მე კაცობრიობა მიყვარდეს, არა, გმადლობთ. ყველგან ტყუილი, სიცრუე, სიფლიდე და ქურდობა. მაგალითად გუშინ გამოვედი თუ არა კარში, ჯერ სამი ნაბიჯი არ გადამედგა — ცხვირსახოცი ამომაცალეს ჯიბიდან, წავედი სასყიდლად, ვკითხულობ: «**продажа безъ запросу**»: ძალიან კარგი, ამოვარჩიე რომელიც მომეწონა, და ვკითხე ფასი-მითხრეს; მე ცოტა მეძვირა და გამოვბრუნდი, ვნახოთ ყმაწვილი მომდევს და მომყვირის თქვენ-თქვენი ფასი ბძანეთ, იქნება გინათროთო და მართლაც ნახევარზე ჩამოვიდა, ეხლა წარმოიდგენეთ ჩემი უბედურება! ვაძლევ თუმნიანს, რომლის ხურდაც ისე გაუშინჯავათ ჩაფიყარე ჯიბეში. გზაში მაინც დაეთვალე და წარმოიდგენეთ — ოთხი აბაზი მაკლია, დავბრუნდი ისევე მალაზიაში იმ აზრით, რომ გამოვართვა რაც დამაკლეს. ეხლა რაგონიათ? რა მითხრეს? მომიბრუნდა ის პატარა ბიჭი და მეუბნება ალბათ სხვაგან სადმე გიყიდნიათო, ჩვენ პირველად გხედამთო. რალა მეთქმის. ამის შემდეგ, შემძილიან წარმოვიდგინო რომ ქვეყანაზე არის იმისთანა ხალხი, რომელშიაც ცოტაოდენი სიმართლე მაინც იპოვებოდეს? ერთი სიტყვით არა ღირს თქვენთან საქმის დაქერა (იღებს გაზეთს) დღევანდელ №-ში ძალიან საინტერესო განცხადება უნდა იყოს და არეიცი არის თუ არა... აი როგორ არა (კითხულობს) 15 ამ თვეს დაიკარგა პატარა უბის წიგნი; რომელშიაც იყო ასი თუმანი ფული, ვინც იპოვის და მოიტანს № სახლში, კოლომანის ქუჩაზე, — კარგად დავასაჩუქრებ. როგორ არა, ბარემ მოვამზადო კიდევ ჯიბე, ეხლავ მომიტანენ; ნეტა იმ ფულთან ისიც არ დამეკარგა რაც გაზეთში გამოსაცხადებელი წამართვეს. (რეგს ზარს და უვირის) ეი, ბიჭო, სიკო!

სიკო. რას მიბძანებთ?

პავლე. გუშინ რა ბძანება მოგეცი?

სიკო. უნდა მევლო და მეპოვნა თქვენი წიგნი.

შავლე. შენც, რასაკვირველია, მთელი დღე ეძებე, მაგრამ ვერ იპოვე!

სიკო. დიან ბატონო!

შავლე. მაშ სასარგებლო არ არი სამისთანა მოსამსახურე სახლში? გუშინ რამდენჯერ იყავ დუქანში?

სიკო. არც ერთხელ ბატონო!

შავლე. მაშ მთელი დღე მშვიერი იყავ?

სიკო. დიან ბატონო!

შავლე. ხომ მთვრალი მოხვედი?

სიკო. დიან ბატონო!

შავლე. მაშ როგორ მატყუებ, შე წუწკო, შენა?

სიკო. რათა ბატონო, დუქანში კი არა და ტრაბტირში კი ოთხჯერ ვიყავი.

შავლე. ჰო, ვგრე, აი რადგანაც მართალი სთქვი აჰა, არაყი დალიე.

სიკო. დიდი მადლობელი გახლავარ შენი ჭირიმე (იქით) სხვა უამისო ამისთანა მართლის თქმისთვის სილას გამარტყამდა და ეს ფულებსაც მაძღვეს!

შავლე. სიმართლე ყველას მირჩევნია ქვეყანაზე, ვეძებ, ვეძებ, მაგრამ ვერსად ვერ მიპოვნია... მაშ დაიკარგა ჰა, ჩემი წიგნი?

სიკო. რასაკვირველია დაიკარგა, თუნდა იპოვნოს კიდევ ვინმემ რათ იტყვის!

შავლე. კარგი ნუგეშია, თქვენმა შხემ; სწორეთა სთქვი, შენ რომ გეპოვნა ხომ არ გამოაჩენდი?

სიკო. რათ გამოვაჩენდი?

შავლე. ეს ყალობბაც არის და სიმართლევც, რატომ არ უნდა გამოგეჩინა, ერთი მითხარი, ჰა?

სიკო. იმიტომ ბატონო, რომ მეც მთვრალი გახლდით; ან მამპარამდნენ ან მე თითონ დავკარგამდი და აბა რაღას გამოვაჩენდი?

შავლე. მართლია, მართალი, თუმცა ლოთი ხარ, მაგრამ

მინც კიდეე ყველა ჩემს მოსამსახურებს სჯობიხარ. გაიგე რა გითხრა, მე რომ ეხლა არ შეიყოლა დავიწყო, როგორ გგონია შეიძლება კიდეე ვისმეს მოვეწონო?

სიკო. რას მიბძანებთ ბატონო, მე თქვენზე უარესებიც მიხახამს, რომ მოსწონებოდეთ.

შავლე. (ღიმილით) მართალია; ცოლის შერთვა რომ დავაპირო?

სიკო. მაგისი კი რა მოგახსენოთ, მგონი ეგ კი თქვენი საქმე არ იყო.

შავლე. რატომ?

სიკო. იმიტომ, რომ ვითომ თქვენი პირველი ცოლი... მაგრამ ან რა საკვირველია მე სრულებით დამავიწყდა, რომ თქვენ ძალიან კეთილი გულისა ბძანდებით!

შავლე. მიჰქარამ, მე სრულებითაც არა ვარ კეთილი გულისა, გასწი დაიკარგე!

სიკო. რათ მაგდებ ბატონო?

შავლე. იმიტომ რომ მატყუებ, და ხომ იცი რომ მე ძალიან ძეჯავრება ვინცა ტყუის. მოიცა, თუ გუშინდელი ბებერი მოვიდეს უთხარი შინ არ არის თქო (სიკო მიდის) თავი მომამბეზრა ამდენი თხოვნით. სულელი, არა საიღამა ვარ, ერთი მითხარით, გულკეთილი?

კამოსულა II აგიკე და ნინო

ნინო. ბ-ნო პავლე, მოგილოცამთ დაბადების დღეს!

შავლე. ეს კი არ არის ჭკვიანი! ძალიან მისხარიან შენი თავის მზემ ჩემი დაბადების დღე.

ნიკო. მე ვიხელოთ შეგატყობინოთ, რომ დღეს ჩვენ სტუმრები აღარ გვეყოლებიან.

შავლე. გვეყოლებიან, ნუ გეშინიან არ დავიწყდებათ. მუქთია, ისინი ამისთანა შემთხვევაში და ქელეხში ერთნაირ მადით მიდიან ხოლმე, მაგრამ მე იმათ ჩაით და ქალაღლის თამაშობით უნდა ვცსე პატივი.

ნინო. მაშ ზაკუსკას ნუ რა ფერს მოვამზადებთ?

პავლე. 12 საათზე ზაკუსკის მაგიერად პალტოები და კალოშები მიართვით და მამეცალნენ.

ნინო. მაშ დღევანდელი სადილი ჩვეულებრივ მოვამზადო?

პავლე. თუ შეიძლება ჩვეულებრივსაც დააკვლ.

ნინო. ბატონი ბძანდებით, მართლა, კინალამ დამავიწყდა. სვიმონს წელან წერილი გამოვეგზავნა, მაგრამ თქვენ გეძინათ და ვერ გავბედე გამეღვიძებინეთ.

პავლე. (კითხულობს) «მოგილოცავ ჩემო საყვარელო მეგობარო» საყვარელო მეგობარო, პირველ სტრიქონშივე-ტყუილი, მაგისტანა მეგობრები აქ ბევრი მყავს ჩამოსახრჩობი. «გუშინ ჩემს ცოლს გამოუტყაღე შენი დაბადების დღე და უთხარი დაპატიჟებული ვარ მეთქი, მეც დიდის სიამოვნებით წამოვიდოდიო, თუ ეს ბ-ნს პავლეს საწყენად არ დარჩებაო». ოო, როგორ შეიძლება წყენა, რა კარგი დედაკაცია, ამას თავის დღეში არ მოველოდდი; მაშ ის მოვა? გაიგე ნინო! მართლა, უფანშმოთ მგონი რომ არ შეიძლებოდეს!

ნინო. რასაკვირველია არ შეიძლება.

პავლე. მართალია, მაშ უბძანეთ ვანშამი მოამზადონ, მაგრამ ისე, რომ ყველასათვის საკმარისი იყოს. თუმცა ძალიან მეჯავრება საზოგადოთ ხალხი, მაგრამ არ მინდა, რომ ძუნწს შეძახდნენ (ნინო გაღის)

გამოსულა III აგინივე და სვიმონა.

პავლე. მაშ დღეს ჩემი ბარბარე მეწვევა, ჰა! ძალიან კარგი. აი ეგ ის ერთად ერთი დედაკაცი, რომელსაც მინდა რომ მოეწონდეს. მე თითონ უნდა წავადე იმასთან და მადლობა გადავინახლო ამისთანა ყურადღებისათვის. სვიმონმა სრულებით არ იცის თავის ცოლის დაფასება; როგორღაც სულელიც არის, ტუტუციც და მგონი ცოტა იჭვიანიც.

სვიმონ. აი მეც აქა ვარ. შენ რასაკვირველია არ მელოდდი ასე აღრე, მოგილოცამ, ჩემო მეგობარო, მოგილოცამ!

პავლე. გმადლობთ!

სვიმონ. დიდი ხანი ველოდე ჩემი წერილის პასუხს, მაგრამ ველარ ველირსე, ვითომ ჩემს ცოლს სურდა გავეგო ხომ მეტი არ იქნებოდა თქვენს სტუმრებ შორის.

ჰავლე. რა კითხვაა ერთი მითხარი, ეხლა მე თითონ მოვდიოდი თქვენთან მაღლობის გადასახდელად.

სვიმონ. კარგი ერთი, ჩვენში «ცერემონიები» რომ არ გამოდგება? მედარწმუნებული ვარ, რომ შენ ყოველთვის აფასებს ჩემ მეგობრობას და ჩემი ცოლის ყურადღებას. შენ ხომ კარგად იცი, რომ ჩემს ცოლს არ ვაძლევ ნებას არ საღ წასვლისას უჩემოდ. ეს სულ იმით მომდის, რომ საშინელი იქვიანი ვარ, მეტადრე მას შემდეგ, რაც შენი მაგალითი ვნახე...

ჰავლე. ეეე, ვინ გეუბნება მოიგონეო.

სვიმონ. უკაცრავათ, ისე, სიტყვამ მოიტანა. დიახ, მე არა ვმალავ, რომ, იქვიანი ვარ, მაგრამ უნდა იცოდეს, რომ ჩემი იქვიანობა უადგილო არ არის ხოლმე. აი მაგალითად შენზე თავის დღეში არ შემოვიტან ექვს.

ჰავლე. (წყენით) რატომ?

სვიმონ. ჯერ იმიტომ, რომ შენ საზოგადოთ არა ვინ მოგწონს და მერე იმიტომ, რომ მე და შენ მეგობრები ვართ.

ჰავლე. მეგობრები, აბა კიდევ ამისთანა მეგობრობა ჩასცხებს ხოლმე აი!

სვიმონ. მესმის, მესმის, მაგას შენ თავზე ამოვ, მაგრამ ეგეც შენი ბრალია, რისთვის შეიჩვიე ახალგაზდა ყმაწვილები, ისინი რა მეგობრობას გაგიწევდნენ.

ჰავლე. შენ თუ მე არ ვადმომწვდი ხომ არ იქნება.

სვიმონ. ახ, უკაცრავათ შენი ჭირიმე, ვიცი, რომ ჩემგან არ გეწყინება. რა ექნა თითქოს გაყმაწვილებულხარ სახეზედ, ასე მგონია ერთ ოცს წელიწადს უკან დაუწევნიო.

ჰავლე. (იქით) დაიწყე კება, ეტყობა ფული უნდა სასესებლად.

სვიმონ. იცი რა ვითხრა ჩემო მეგობარო, მე შენთან საჭირო საქმისთვის მოვედი და იმედი მაქვს, რომ გავაკეთებ კიდევცა.

პავლე. აკი მოგახსენეთ, მაშინვე ვიცოდი.

სვიმონ. არ შეიძლება ცოტა ოდენი ფული გთხოვო?

პავლე. მაშინვე ვიგრძნე, რომ მუქთად არ მაქებდი, ვნახოთ რას დააფასებ მაგ შენს ქებას?

სვიმონ. მე მიჭირს სწორეთ ასი თუმანი და ამ სამ თვეს უნდა მადროვო.

პავლე. სწორეთ მოგახსენო, ძალიან ძვირია.

სვიმონ. დღეს, რაღაცა მიზღვებისა გამო, ჰყიდიან მშვენიერ ცხენებს, ყავის ფერები არიან ორივენი; მივეცი პატიოსანი სიტყვა, რომ ერთს საათს უკან მოგიტანთ მეთქი ფულს, და იმედი მაქვს რომ არ გამამტყუნებ.

პავლე. უკაცრავათ კი და არა მაქ ამ ჟამად ხელში, თორემ დიდის სიამოვნებით.

სვიმონ. მაინც შენ უფრო იზოენი სადმე, ოჰ! რომ იცოდე რა ცხენებია, გამაგიყეს სწორეთ გამაგიყეს, მე ხომ იცი ძველი «კავალერი» ვარ. ცხენების გულისათვის მზათა ვარ მთელი ქონება გავაფუჭო.

პავლე. ღმერთმა ხელი მოგიმართოს!

სვიმონ. ხუმრობა იქით იყოს და ნახევარ საათს უკან შემოვივლი და იმედი მაქვს მზათ იქნება...

სვიმონ. კარგი ვეცდები და...

სვიმონ. არა სწორეთ მითხარ, პატიოსანი სიტყვა მამეცი,

პავლე. ოჰ, რა საზიზღარია; შენ არ იცი, რომ პატიოსანი სიტყვა ყველას მირჩევნია ქვეყანაზე? მეტადრე შენს ვექსილს და წერილებს. თუ დარწმუნებული არა ვარ, როგორ მოგცე პატიოსანი სიტყვა?

სვიმონ. ჰო, მიგნვდი რაზედაც ყოყმანობ, ჩემზე ცოტაოდენი წინანდელიც არის დარჩენილი; არა უშავსრა ერთად გავისწორდები; ესე მაშ ნახევარ-საათს უკან შემოვივლი, გესმის, როგორ დარწმუნებული ვარ შენში? ოჰ, რა კარგი და პატიოსანი მეგობარი მყევხარ, მშვიდობით! (გაღის)

პავლე. კარგი მეგობრობაა სწორე მოგახსენოთ, ჯერ ძველიც არ მოუცია და კიდევ სხვას სესხულობს, რისთვის უნდა

ვასესხო იმისთვის, რომ მეგობარს მეძახის? ვჰ, დღეს სწორეთ
ორმოცდა ათის წლისა შევსრულდი. არა, კაცმა რომ ნახევარი
საუკუნე იცოცხლოს ქვეყანაზე და კაცთან უშიშრად ვერ დაი-
ჭეროს საქმე, ეს რა სიცოცხლეა, მოდი და ამის შემდეგ იწა-
მე ქვეყანა.

(შემდეგი იქნება)

სრული სია დრამატულ თხზულებათა ქართულს ენაზე

შეკრებილი და შედგენილი ქართული დრამატული დასის არტისტის

კ. აბაშიძის მიერ.

(გაგრძელება) *

დ.

დავა, ანუ ტრაგია და წაპიატაია (Тяжба. или точка и за-
пятая) კამედ. 5 მოქმედ. თსზ. გ. ერისთავისა. (დაბეჭდილია
ცალკე წიგნათ 1885 წ.)

დავიდარაბა, ანუ ორღანო და ლეკვი (Откуда сарь-борь
загорьлся) კამედ. 4 მოქმედ. თსზ. მელაიკისა და ჭხალეკისა.
ფრანგულიდამ გადმოკ. დ. ერისთავის-მიერ. ხელთნაწერია 1879 წ.

დავით აღმაშენებელი (Давидъ Возобновитель) ისტო-
რიული ტრადედია 5 მოქმედ. თსზ. ა. ორბელიანისა. (ხელთნაწერია
1834 წ.)

დაკეტული კარებთან (Узапертыхъ дверей) სტენა-მონო-
ლოდი. რუსულიდამ გადმოთარგ. მ. საფაროვი-აბაშიძის-მიერ. (ხელთ-
ნაწერია 1879 წ.)

დაღაღო დაღო (Далалъ Гаго) კამედ. 1 მოქმედ. თსზ.
ტერ-აბელ სუქიასიანცისა. სომხურიდამ ნათარგმნი №-ის (ხელთნაწე-
რია 1880 წ.)

დამნაშავეის ოჯახი (Семья преступника) დრამა 5 მოქმედ. თხზ. ჟიაკომეტის თარგმ. ი. ჟაჟანაშვილისა. (სელთნაწერია 1881 წ.)

დანგრეული ოჯახი (Испорченная жизнь) დრამა 5 მოქმედ. თხზ. ჩერნოშევისა. გადმოკ. ი. კერესელაძის მიერ. (სელთნაწერია 1879 წ.)

დარია (Дарія) დრამა 5 მოქმედ. თხზ. გ. წერეთლისა სელთნაწერია 1879 წ.)

დარჩუა და პანკესა (Дарчо и Панкесь) ვოდეკ. 1 მოქმედ. რუსულ. გადმოკ. კ. ნასიძის მიერ. (სელთნაწერია 1886 წ.)

დამთხვეული (Сорви-голова) ვოდეკ. 4 მოქმედ. თხზ. მელაიკი და ჭალკვისა. თარგმ. ა. ცაგარელისა (სელთნაწერია 1886 წ.)

დატრიალდა ჯარა (Сама себя раба бьет коли не-сисло жнетъ) ვოდეკ. 1 მოქმედ. თხზ. ზაზუელინისა. თარგმ. კ. უიფიანისა (სელთნაწერია 1882 წ.)

დაქცეული ოჯახი (Разоренная семья) კამედ. 3 მოქმედ-დებად. თხზ. გ. სუნდუკიანისა. სომხურიდან სათარგ. გ. სუნდუკიანისა, კ. აბაშიძის და კ. უიფიანის მიერ. (სელთნაწერია 1881 წ.)

დედა და შვილი (Мать и сынъ) ეპიკოდი დაკით აღმაშენებელის დროიდან 1 სცენად. თხზ. ი. ჭავჭავაძისა. (დაბეჭდილია «ივერია» 1879 წ. № 7).

დედა რაყიფი ქალისა **) კამედ. 1 მოქმედ. რუსული-დან გადმოთარგ. გ. ავალიშვილის მიერ. (სელთნაწერია 1794 წ.)

დედაგაცმა თუ გაიწია, ცხრა უდედ ნარზე უმძლავრესია (Капризница) კამედ. 2 მოქმედ. თხზ. რ. კრისთავისა (დაბეჭდილია «ცისკარია»)

დიდი მოურავი (Великий моуравъ) ისტორ. ტრადედია 5 მოქმედ. თხზ. ა. ფურცელაძისა. (დაბეჭდილია ცალკე წიგნად 1884 წ.)

**) ეს პიესა წერა კიოხვის გამავრცელებულ საზოგადოების წიგნით სა ცვიშია.

